

gunstiggelser, der tilstaaes Traktatmagterne, men de ere endog eventuelt udsatte for særlige Paalæg. Det er tilmed ikke blot vor Fragtfart med Spanien, som trues med Odelæggelse; men den Omstændighed, at danske Skibe ikke kunne bruges i denne Fart, vil overhovedet gjøre dem mindre søgte paa Fragtmarkedet. Det er Ligefilling med Andre, som det fremfor Alt kommer an paa, og vi maa derfor fuldstændig billige, at Regjeringen, saa snart de viste sig sikker Udsigt til, at baade Tydskland og Sverig-Norge vilde afslutte Traktater med Spanien, betragtede det som en Nødvendighed for os at følge deres Exempel.

Paa den anden Side maa vi ligeledes, som alt berørt, finde det meget forklarligt, om Regjeringen tøvede med at acceptere det fra Spaniens Side opstillede Grundprincip, indtil det viste sig, at alt Haab om at faae en Traktat paa den tidligere Basis, almindelig Anerkjendelse som mest begunstiget Nation, maatte opgives, fordi alle andre Magter høiede sig for Spaniens Fordringer. Thi medens en blot Afvejen af de finansielle Offre ved Traktatens Bedtagelse paa de nu fastslaaede Betingelser imod dels de forventede Fordele derved, dels og fornemmelig de sikke og meget betydelige Tab ved ikke at opnaa Traktat, aldeles utvivlsomt maa lade Vægtskalaen synke til Traktatens Fordel, er den indirekte Følge af samme, det, at vi nødsages til at binde vor Toldtarif saaledes, at vi ikke længer fuldt ud have frie Hænder til at omordne den efter eget Tykke, den egentlige og største Betænkelse ved samme. Det er særlig Hensynet dertil, som fra først af har gjort Regjeringen lidet stemt for at gaa ind paa Forhandlinger om en ny Traktat og bevæget den til at udskyde Antagelsen af dette Princip som Grundlag for Forhandlinger, indtil det viste sig at ville blive accepteret af andre Magter og derved blive uundgaaeligt. Men denne Udskyden forhindrede aldeles ikke Regjeringen, saaledes som Flertallet paastaar, fra at søge tilveiebragt en gunstigere Position for os, end vor nugjældende Toldlov kunde frembyde. Der er nemlig al Grund til at antage, at det af Landstingets Udvalg til anden Behandling af Toldloven i Januar 1883 fremsatte Forslag om at sætte to forskjellige Toldsatser paa Vin efter Alkoholmængden var Resultatet af Forhandlinger imellem Finansministeren og Udvalget. Det samme gjælder utvivlsomt den samtidig af Udvalget foreslaaede Tilføielse til § 3, hvorefter der kunde gives den tarifmæssige Told et Tillæg af 50 pCt. overfor Lande, der behandle Skibe eller Varer fra Danmark ugunstigere end andre Landes Skibe og Varer. Var en ny Toldlov, som indeholdt disse Bestemmelser, traadt i Kraft i Sommeren 1883, vilde Regjeringen have haft en langt bedre Stilling ved Forhandlingerne og derved kunnet opnaa gunstigere Betingelser, end det var muligt med den bestaaende Toldlov som Udgangspunkt. Skylden for, at dette ikke skete, falder udelukkende paa Folkethingets Flertal, der ikke blot stillede saadanne Vædringsforslag, at de, som Folkethingetsmanden for Odense Amts 4de Kreds (Monrad) udtalte i Betænkningen, maatte umuliggjøre Loven, men derhos, selv om Landstinget kunde have tiltraadt disse Vædringer, ved sin Tilføielse om, at Loven først skulde træde i Kraft „3 Maaneder efter, at nye Bestatningslove (hvortil der ingen Indstilling forelaa) ere traadte i Kraft“, ganske berøvede den den Betydning, som det fra Regjeringens og Landstingets Side var tilfattet at give den som Kampmiddel overfor Spanien. Thi det er klart, at Spanien fremdeles vilde have holdt sig til den Toldlov, der vedblev at bestaa, og ikke vilde have taget mindste Hensyn til en eventuel, fremtidig Lov, der mulig først vilde komme til at træde i Kraft, naar Traktaten skulde til at udløbe.

Finansministeren, der forudsaa Muligheden af, at Forhandlingerne om Toldloven som sædvanlig ikke vilde føre til noget Resultat, udtalte alt i Februar 1883 — under udtrykkelig Henviisning til den vanskelige Stilling, vor nugjældende Toldlov gav Regjeringen overfor Spanien — idet han anbefalede den nysnævnte Tilføielse til § 3, at „det ikke er usandsynligt, at det kan stille sig saa, at der kan blive Anledning til at opfordre Rigsdagen til at skaffe en saadan Bestemmelse til Veie forud for den almindelige Revision af Toldloven.“ Hertil svarede Folkethingetsmanden for Holbæk Amts 3die Kreds (Tauber),